

Internationaal belastingrecht. Aangewezen ontwikkelingslanden op grond van artikel 6 van het Bvdb 2001
Directoraat-generaal voor Fiscale Zaken, Directie Verbruiksbelastingen, Douane en Internationale Aangelegenheden

Mededeling over de als ontwikkelingsland aangewezen Mogendheden op grond van artikel 6 van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (hierna: Bvdb 2001) voor het jaar 2021.

Per 1 januari 2017 is artikel 6 van het Bvdb 2001 over de voor de toepassing van dit besluit aangewezen ontwikkelingslanden gewijzigd. In deze bepaling zijn de criteria vastgelegd op basis waarvan Mogendheden als ontwikkelingsland worden aangewezen, waarbij als hoofdregel wordt aangesloten bij de door het «Development Assistance Committee» van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling meest recent vastgestelde «List of Recipients of Official Development Assistance».

Met betrekking tot de in die lijst opgenomen hoge middeninkomenslanden gelden aanvullende voorwaarden. Om als ontwikkelingsland te worden aangewezen moeten zij tevens worden aangewezen als landen waarop een door de Minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking krachtens artikel 3 van de Kaderwet subsidies Ministerie van Buitenlandse Zaken genomen besluit met het oog op het financieren van activiteiten van het midden- en kleinbedrijf dat ontwikkelingsrelevante investeringen wil doen, van toepassing is. Bovendien moeten zij ook reeds zijn aangewezen als ontwikkelingsland bij dit artikel zoals dat luidde op 31 december 2016.

Ten behoeve van de uitvoeringspraktijk wordt jaarlijks een lijst gepubliceerd van de aldus voor het desbetreffende jaar aangewezen ontwikkelingslanden.

De Mogendheden¹ die voor het jaar 2021 voor de toepassing van het Bvdb 2001 kwalificeren als ontwikkelingslanden zijn: Afghanistan, Angola, Benin, Bhutan, Bolivia, Burkina Faso, Burundi, Cambodja, de Centraal Afrikaanse Republiek, Colombia, de Comoren, de Republiek Congo, de Democratische Republiek Congo, Djibouti, El Salvador, Eritrea, Eswatini, Gambia, Guatemala, Guinee, Guinee-Bissau, Haïti, Honduras, Irak, Ivoorkust, Jemen, Kaapverdië, Kameroen, Kenia, Kirgizstan, Kiribati, Kosovo, Laos, Lesotho, Libanon, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritanië, Micronesië, Mongolië, Mozambique, Myanmar, Nepal, Nicaragua, Niger, Noord-Korea, Oost-Timor, de door Palestijnse Autoriteit bestuurde gebieden, Papoea-Nieuw-Guinea, Peru, Rwanda, de Salomonseilanden, Sao Tome en Principe, Senegal, Sierra Leone, Soedan, Somalië, Syrië, Tadzjikistan, Tanzania, Togo, Tokelau, Tsjaad, Tuvalu, Vanuatu, Zuid-Soedan.

---

¹ Voor de verrekening van bronheffing op rente afkomstig uit Tadzjikistan en Kirgizië ontvangen in jaren voordat deze landen op deze lijst waren opgenomen zijn individuele goedkeuringen op basis van artikel 63 AWR afgegeven. De goedkeuringen houden in dat deze landen in die jaren geacht worden op de lijst te staan, omdat het waarschijnlijk is dat de wetgever deze landen wel had opgenomen als hij had geweten dat in die jaren in relatie tot die landen materieel niet op andere wijze in voorkoming was voorzien. Vergelijkbare gevallen kunnen een verzoek indienen bij de Belastingdienst/Corporate Dienst Vaktechniek, Cluster Vpb-IBwinst, Postbus 20201, 2500 EE Den Haag.